

at der skulle indgås en aftale om samarbejdet mellem landscentral og filmcentral om produktion, indkøb og distribution af kortfilm på undervisningsområdet, at der skulle søges etableret et lokalefællesskab, og at administrationsdepartementet skulle følge de to distributioner, der blev følgen heraf, i en periode. I landscentralen var nemlig blevet inkorporeret undervisningsministeriets båndcentral, der distribuerer optagelser af Danmarks Radios radioprogrammer på undervisningsområdet.

Samarbejdsaftalen blev undertegnet den 29. maj 1978. Et lokalefællesskab lykkedes det derimod ikke at etablere, og dermed faldt forudsætningen for administrationsdepartementets medvirken bort.

Da det imidlertid ikke idag forekommer indlysende, at der vil være fordele forbundet hverken med, at landscentralen overtager filmcentralens distributionsopgaver, eller med et lokalefællesskab, går man i dette forslag ind for, at filmcentralen fortsat skal være det statslige organ for distribution af kortfilm, også til undervisningsinstitutioner, jfr. forslaget § 10, stk. 1. Dette er i øvrigt i overensstemmelse med resultatet af overvejelserne i et af undervisningsministeriet nedsat udvalg vedrørende landscentralens virksomhed.

Til § 10

Bestemmelsen afløser den gældende lovs § 17, som fastsætter, at Statens Filmcentral skal »producere og indkøbe kortfilm til undervisnings- og oplysningsformål og kortfilm med overvejende kunstnerisk sigte« samt »distribuere sådanne film i det omfang, distributionen ikke varetages af andre organer«.

Til stk. 1

Denne del af § 10 afløser umiddelbart den nuværende § 17, men i stedet for som denne alene at karakterisere de film, der skal tilvejebringes, har man fundet det klarere at beskrive filmcentralens opgave således, at filmcentralen fremstår som en institution med folkeoplysende og i bred forstand kulturelt formål. Herved skulle slægtskabet mellem filmcentralens og folkebibliotekernes arbejde træde i forgrunden, samtidig med at man undgår det indtryk, at filmcentralen beskæftiger sig med tre kategorier af film, der uden videre lader sig adskille: undervisnings- oplysende og (overvejende) kunstneriske film, hvad der er en meget stærk forklaring.

Det må nemlig anses for en væsentlig medvirkende årsag til dansk kortfilms høje stade idag og til filmcentralens i international sammenligning enestående position, at vi herhjemme har et centraliseret statsligt engagement i produktion, indkøb og distribution af alle typer kortfilm – siden 1972 samlet i filmcentralen. Før dette tidspunkt blev afgørelserne om, hvilke kortfilm der skulle produceres for statslige midler, ganske vist truffet i andre organer, nemlig under loven om biografteatervæsenets ordning af 1938 i Dansk Kulturfilm og Ministeriernes Filmudvalg og under loven om film og biografer af 1964 i de kortfilmråd, der disponerede over bevillinger fra filmfonden, men allerede siden slutningen af 1950'erne har filmcentralen dog stået for den teknisk-administrative produktionsledelse vedrørende disse produktioner.

Som hidtil skal filmcentralen producere og indkøbe kortfilm. Produktionerne foregår i den form, at projekterne udføres af private kortfilmproducenter på grundlag af en kontrakt. Udenlandske kortfilm indkøbes som færdige film, medens danske kortfilm – udover de af filmcentralen fuldfinansierede – enten kan indkøbes som færdige film eller vil kunne produceres i forskellige mellemformer, der svarer til tilskud eller anden delvis finansiering på projekt- eller produktionsstadiet, hvorved filmcentralen sikrer sig ret til senere at lade den færdige film indgå i sin distribution.

Det er således med rette, at man ikke i forbindelse med filmcentralen opererer med »støtte« eller »lån« til kortfilmproduktion, således som for filminstitutets vedkommende angående spillefilm, idet filmcentralen betaler for en modydelse.

At producere en kortfilm koster ca. 400.000 kr., at indkøbe og bearbejde en udenlandsk kortfilm koster ca. 50.000 kr. Filmcentralens egen bevilling hertil er omkring 6 mill. kr. og skønnes langt fra at dække behovet i en alsidig og tidssvarende produktions- og anskaffelsespolitik, tilrettelagt under hensyn til kvalitetskrav og de mange forskelligartede brugerinteresser. Dog må det også siges, at de beløb, som filmcentralen er i stand til at betale for dansk producerede kortfilm – hvoraf der købes langt flere end udenlandske – er så små, at de overhovedet ikke står i et rimeligt forhold til produktionsprisen. Dette er yderst betænkeligt, fordi den »fri« kortfilmproducentens hjemmemarked normalt kun består af filmcentralen og Danmarks Radio. Det er derfor ikke urealistisk at antage, at en fordobling af filmcentralens produktions- og indkøbsbevilling er påkrævet.

Endvidere skal filmcentralen distribuere kortfilm »og andet materiale«, det vil sige ledsagema-